ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

65618, м. Одеса, просп. Шевченка, 29, тел.: (0482) 307-983, e-mail: inbox@od.arbitr.gov.ua

веб-адреса: http://od.arbitr.gov.ua

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"25" листопада 2026 р.Справа № 916/1967/26

Господарський суд Одеської області у складі судді Нікітенка С.В. розглянувши справу

за позовом: Підприємства Профспілкове, засноване на власності федерації професійних спілок Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, № 2, код ЄДРПОУ 30957838),

до: Громадської організації Хокейний клуб Шторм-Одеса (65015, м. Одеса, проспект Шевченка, № 31, код ЄДРПОУ 45426838),

про стягнення **190872,76 грн.**

Розгляд справи здійснюється без повідомлення (виклику) учасників справи.

Обставини справи.

Підприємство Профспілкове, засноване на власності федерації професійних спілок Вінницької області звернулось до Господарського суду Одеської області з позовною заявою до Громадської організації Хокейний клуб Шторм-Одеса про стягнення суми основного боргу у розмірі 143728,02 грн, суми інфляційних втрат в розмірі 7042,67 грн, суми 3% річних у розмірі 1582,97 грн та суми пені у розмірі 38519,10 грн.

В обґрунтування заявлених позовних вимог позивач посилається на неналежне виконання відповідачем умов договору надання послуг № ПО32/25 по тимчасовому проживанню від 17.10.2025 в частині повної та своєчасної оплати відповідачем вартості наданих позивачем послуг по тимчасовому проживанню у період з 18.10.2025 по 31.12.2025.

Ухвалою Господарського суду Одеської області від 01.06.2026 (суддя Цісельський О.В.) прийнято позовну заяву (вх.№2013/26 від 19.05.2026) до розгляду та відкрито провадження у справі. Справу № 916/1967/26 постановлено розглядати за правилами спрощеного позовного провадження, в порядку ст.ст.247-252 ГПК України без виклику сторін.

Надалі на підставі розпорядження керівника апарату Господарському суді Одеської області від 03.09.2026 № 499, відповідно до статті 15 Закону України "Про судоустрій і статус суддів", пункту 9 статті 32 Господарського процесуального кодексу України, у зв`язку з відрахуванням наказом голови суду № 16-к від 02.09.2026 судді Цісельського О.В. зі штату суду, на виконання пункту 10.6.4. Засад використання автоматизованої системи документообігу в Господарському суді Одеської області, затверджених рішенням зборів суддів від 20.03.2025 № 17-01/2025, з метою дотримання строків визначених ГПК України, призначено повторний автоматичний розподіл судової справи № 916/1967/26, за результатами якого вказану справу передано на розгляд судді Господарського суду Одеської області Нікітенку С.В.

Ухвалою Господарського суду Одеської області від 07.09.2026 суд прийняв справу № 916/1967/26 до провадження судді Нікітенка С.В. Розгляд справи № 916/1967/26 визначено здійснювати за правилами спрощеного позовного провадження без повідомлення учасників справи. Цією ж ухвалою суд запропонував відповідачу підготувати та надати до суду і одночасно надіслати позивачеві відзив на позовну заяву, оформлений з урахуванням вимог, встановлених ст. 165 Господарського процесуального кодексу України (надалі - ГПК України) - протягом 16 днів з дня вручення даної ухвали суду. Встановив позивачу строк для подання відповіді на відзив із урахуванням вимог ст. 166 ГПК України - протягом 10 днів з дня отримання відзиву. Встановив відповідачу строк для подання заперечень із урахуванням вимог 167 ГПК України - протягом 10 днів з дня отримання відповіді на відзив. Роз`яснив сторонам про можливість звернення до суду з клопотанням про призначення проведення розгляду справи в судовому засіданні з повідомленням (викликом) сторін у строки, визначені ч. 7 ст. 252 ГПК України.

Розгляд справи по суті в порядку спрощеного провадження починається через тридцять днів з дня відкриття провадження у справі, якщо судове засідання не проводиться (ч. 2 ст. 252 ГПК України).

Суд розглядає справи у порядку спрощеного позовного провадження протягом розумного строку, але не більше шістдесяти днів з дня відкриття провадження у справі (ст. 248 ГПК України).

Частиною 11 ст. 242 ГПК України встановлено, що у випадку розгляду справи за матеріалами в паперовій формі судові рішення надсилаються в паперовій формі рекомендованим листом з повідомленням про вручення.

Ухвала про прийняття справи до провадження надсилались судом рекомендованим листом на адресу місцезнаходження відповідача.

Зазначена ухвала суду не отримана відповідачем у справі, про що свідчить повернуте на адресу суду поштове повідомлення з відміткою пошти „адресат відсутній за вказаною адресою (т. 1, а.с. 83-84).

Станом на 25.11.2026 від відповідача у справі відзив на позовну заяву до суду не надходив.

Також від сторін у справі жодних заяв про продовження процесуальних строків з підстав, встановлених ГПК України не надходило.

Відповідно до п. 10 ч. 3 ст. 2 ГПК України одним з основних засад господарського судочинства є розумність строків розгляду справи судом.

Суд зазначає, що з моменту відкриття провадження у справі у відповідача було достатньо часу для ознайомлення з матеріалами справи, подання відзиву тощо.

Відповідно до ч. 4 ст. 13 ГПК України кожна сторона несе ризик настання наслідків, пов`язаних з вчиненням чи невчиненням нею процесуальних дій.

Згідно з ч. 2 ст. 178 ГПК України у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин суд має право вирішити спір за наявними матеріалами справи.

Приймаючи до уваги відсутність протягом тривалого часу будь-яких клопотань від сторін у справі, в яких останні заперечували б проти розгляду даної справи по суті, враховуючі, що відповідач у строк, встановлений частиною 1 статті 251 ГПК України не подав до суду відзив на позов, а відтак не скористався наданими йому процесуальними правами.

За висновками суду, у матеріалах справи достатньо документів, які мають значення для правильного вирішення спору, внаслідок чого справа з метою дотримання розумних строків вирішення спору справа може бути розглянута за наявними у ній документами відповідно до частини 2 статті 178 ГПК України.

У відповідності до вимог пункту 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод - кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку. Поняття розумного строку не має чіткого визначення, проте розумним слід вважати строк, який необхідний для вирішення справи у відповідності до вимог матеріального та процесуального законів.

З огляду на викладене, з метою дотримання принципів господарського судочинства, суд розглянув справу в межах розумного строку.

Відповідно до ч. 4 ст. 240 ГПК України у разі розгляду справи без повідомлення (виклику) учасників справи, суд підписує рішення без його проголошення.

Дослідивши матеріали справи, сукупно оцінивши докази, які мають значення для справи, суд

ВСТАНОВИВ:

Матеріали справи свідчать, що 17 жовтня 2025 року між Підприємством Профспілкове, засноване на власності федерації професійних спілок Вінницької області (надалі виконавець або позивач) і Громадською організацією Хокейний клуб Шторм-Одеса (надалі замовник або відповідач) був укладений Договір надання послуг № П032/25 по тимчасовому проживанню (надалі Договір).

Відповідно до умов п. 1.1 Договору виконавець бере на себе обов`язки надавати послуги по тимчасовому проживанню, які зазначенні у Статуті «Виконавця» та не протирічать діючому законодавству України, з 18.10.2025 по 31.12.2025 співробітникам замовника (які перебувають у відрядженні).

Відповідно до умов п. 3.1. Договору вартість наданих послуг визначається даним договором, рахунком, актом приймання наданих послуг, які є підставою для оплати.

Договір вступає в силу з моменту його підписання і діє до повного виконання (п. 4.1. Договору).

Позивач зазначає, що протягом періоду з 18.10.2025 по 31.12.2025 надав послуги по тимчасовому проживанню замовнику на загальну суму 317700,00 грн.

Замовник здійснив часткову оплату за наданні послуги, лише в розмір 173971, 98 грн.

Загальна сума заборгованості за Договором складає 143728, 02 грн.

Крім того, за прострочення виконання зобов`язань відповідно до п. 5.2. Договору, за період з 01.01.2026 по 15.05.2026 позивачем нараховано пеню у розмірі 38519,10 грн, суму 3% річних у розмірі 1582,97 грн та суму інфляційних втрат у розмірі 7042,67 грн.

Дані обставини стали підставою для звернення позивача з позовною заявою до суду.

Таким чином, виник спір, який підлягає вирішенню у судовому порядку.

Оцінюючи подані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об`єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин справи в їх сукупності, та, враховуючи те, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається, як на підставу своїх вимог і заперечень, суд вважає, що позовні вимоги Підприємства Профспілкове, засноване на власності федерації професійних спілок Вінницької області підлягають частковому задоволенню, з таких підстав.

У відповідності до ст. 11 Цивільного кодексу України (надалі - ЦК України) цивільні права та обов`язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а підставою виникнення цивільних прав та обов`язків є договори та інші правочини. Правочин, різновидом

якого є договори - основний вид правомірних дій це волевиявлення осіб, безпосередньо спрямовані на виникнення, зміну або припинення цивільних прав і обов`язків. При цьому, ст. 12 ЦК України передбачає, що особа здійснює свої цивільні права вільно на власний розсуд.

Згідно ч. 2 ст. 16 ЦК України способами захисту цивільних прав та інтересів можуть бути: визнання права; визнання правочину недійсним; припинення дії, яка порушує право; відновлення становища, яке існувало до порушення; примусове виконання обов`язку в натурі; зміна правовідношення; припинення правовідношення; відшкодування збитків та інші способи відшкодування майнової шкоди; відшкодування моральної (немайнової) шкоди; визнання незаконними рішення, дій чи бездіяльності органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб. Суд може захистити цивільне право або інтерес іншим способом, що встановлений договором або законом.

Згідно ч. 1 ст. 509 ЦК України зобов`язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов`язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов`язку.

Відповідно до ст. 526 ЦК України зобов`язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Відповідно до ч. 1 ст. 626 ЦК України договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов`язків.

Відповідно до ч. 1 ст. 628 ЦК України зміст договору становлять умови (пункти), визначені на розсуд сторін і погоджені ними, та умови, які є обов`язковими відповідно до актів цивільного законодавства.

Відповідно до ст. 629 ЦК України договір є обов`язковим для виконання сторонами.

Як з`ясовано судом, правовідносини між Підприємством Профспілкове, засноване на власності федерації професійних спілок Вінницької області, як виконавцем та Громадською організацією Хокейний клуб Шторм-Одеса, як замовником, виникли на підставі укладеного між ними 17.10.2025 Договору № П032/25 про надання послуг по тимчасовому проживанню.

В силу частини першої статті 901 ЦК України за договором про надання послуг одна сторона (виконавець) зобов`язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов`язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором.

Якщо договором передбачено надання послуг за плату, замовник зобов`язаний оплатити надану йому послугу в розмірі, у строки та в порядку, що встановлені договором (частина перша статті 903 ЦК України).

З наявних в матеріалах справи доказів слідує, що у зв`язку з виконанням сторонами умов Договору, були складені та підписані акти надання послуг та виставлені відповідачу рахунки на оплату (т. 1, а.с. 22-31, 37-50).

Проте відповідач в порушення договірних зобов`язань за надані позивачем послуги у період з жовтня 2025 року по грудень 2025 року сплатив частково, у зв`язку з чим має прострочену заборгованість у розмірі 143728,02 грн.

Строк та умови здійснення відповідачем оплати наданих позивачем послуг за Договором, визначені розділом 3 Договору.

Доказів сплати, заперечень або спростування заявленої до стягнення суми основного боргу у розмірі 143728,02 грн відповідачем суду не надано.

З огляду на викладене, позовні вимоги в частині стягнення з відповідача суми основного боргу у розмірі 143728,02 грн є доведеними і обґрунтованими, а тому підлягають задоволенню.

Щодо нарахування пені у розмірі 38519,10 грн, 3 % річних у розмірі 1217,42 грн та інфляційних втрат у розмірі 2034,65 грн, суд дійшов до таких висновків.

Порушенням зобов`язання, відповідно до ст. 610 ЦК України є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов`язання (неналежне виконання).

Виконання зобов`язання (основного зобов`язання) забезпечується, якщо це встановлено договором або законом (ст. 548 ЦК України). Виконання зобов`язань може забезпечуватись згідно договору неустойкою (штрафом, пенею).

Пенею є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов`язання за кожен день прострочення виконання.

Відповідно до умов п. 5.2. Договору у випадку порушень п. 3.4. даного Договору замовник сплачує пеню в розмірі 0,2% від вартості послуг за кожний день прострочення

Суд, перевіривши здійснений позивачем розрахунок суми пені (т. 1, а.с. 2), вважає його вірним, обґрунтованим та здійсненими відповідно до вимог чинного законодавства.

Частиною 2 ст. 625 ЦК України встановлено, що боржник, який прострочив виконання грошового зобов`язання, на вимогу кредитора зобов`язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Отже, за змістом наведеної норми закону нарахування інфляційних втрат на суму боргу та 3% річних входять до складу грошового зобов`язання та вважаються особливою мірою відповідальності боржника за прострочення грошового зобов`язання, оскільки вони є способом захисту майнового права й інтересу, який полягає у відшкодуванні матеріальних втрат кредитора від знецінення грошових коштів унаслідок інфляційних процесів й отриманні компенсації (плати) від боржника за користування останнім утримуваними грошовими коштами, належними до сплати кредиторові.

Суд, перевіривши надані позивачем розрахунки сум 3% річних, вважає його вірним, обґрунтованим та здійсненим відповідно до вимог чинного законодавства.

За таких обставин, позовні вимоги в частині стягнення з відповідача суми 3 % річних у розмірі 1217,42 грн та суми пені у розмірі 38519,10 грн, є обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню.

Судом також перевірено правильність виконаних позивачем розрахунків інфляційних втрат, та встановлено наявність помилок у здійснених позивачем розрахунках, які призвели до зайвого нарахування інфляційних втрат.

Суд, за допомогою калькулятора підрахунку заборгованості та штрафних санкцій системи "Ліга" (з врахуванням Порядку проведення підрахунку заборгованості та штрафних санкцій, затвердженого листом Верховного Суду України від 03.04.1997 № 62-97р. "Рекомендації відносно

порядку застосування індексів інфляції при розгляді судових справ") здійснив власний розрахунок інфляційних втрат за період з 01.01.2026 по 15.05.2026 на суму боргу 143728,02 грн.

Розрахунок здійснюється за формулою:

ІІС = (ІІ1 : 100) х (ІІ2 : 100) х (ІІ3 : 100) х ... (ІІZ : 100)

ІІ1 - індекс інфляції за перший місяць прострочення,

ІІZ - індекс інфляції за останній місяць прострочення.

Останній період

ІІс (100,70 : 100) х (101,00 : 100) х (101,70 : 100) х (101,40 : 100) = 1.04884123

Інфляційне збільшення:

143728,02 х 1.04884123 - 143728,02 = 7019,85 грн.

Отже, за здійсненим судом розрахунком, загальна сума інфляційних втрат за період з 01.01.2026 по 15.05.2026 становить 7019,85 грн.

З огляду на викладене, суд дійшов висновку, що з відповідача підлягає стягненню сума інфляційних втрат лише у розмірі 7019,85 грн. В іншій частині вимоги щодо стягнення інфляційних втрат заявлені безпідставно, а тому задоволенню не підлягають.

Згідно частини третьої статті 13 ГПК України кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом.

У відповідності до частини першої статті 73 ГПК України доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Статтею 74 ГПК України встановлено, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень. Докази подаються сторонами та іншими учасниками справи.

Обов`язок із доказування слід розуміти як закріплену в процесуальному та матеріальному законодавстві міру належної поведінки особи, що бере участь у судовому процесі, із збирання та надання доказів для підтвердження свого суб`єктивного права, що має за мету усунення невизначеності, яка виникає в правовідносинах у разі неможливості достовірно з`ясувати обставини, які мають значення для справи.

За приписами статті 86 ГПК України суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об`єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв`язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Відповідач позовні вимоги належними та доступними засобами доказування не спростував, а наявні в матеріалах справи докази свідчать про часткову обґрунтованість позовних вимог.

Оцінюючи подані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об`єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин в їх сукупності, суд дійшов висновку, що заявлені позивачем вимоги підлягають частковому задоволенню.

Відповідно до приписів п. 2 ч. 1 ст. 129 ГПК України судові витрати зі сплати судового збору за подання позовної заяви покладаються на сторін у справі пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

Керуючись ст.ст. 129, 232, 233, 236, 237, 238, 240 Господарського процесуального кодексу України, суд

УХВАЛИВ:

1. Позов задовольнити частково.

2. Стягнути з Громадської організації Хокейний клуб Шторм-Одеса (65015, м. Одеса, проспект Шевченка, № 31, код ЄДРПОУ 45426838) на користь Підприємства Профспілкове, засноване на власності федерації професійних спілок Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, № 2, код ЄДРПОУ 30957838) суму основного боргу у розмірі 143728,02 грн, суму пені у розмірі 38519,10 грн, суму 3% річних у розмірі 1582,97 грн, суму інфляційних втрат у розмірі 7019,85 грн та суму судових витрат по сплаті судового збору у розмірі 2662,08 грн.

3. У задоволенні іншої частини позовних вимог відмовити.

4. Наказ видати після набрання рішенням законної сили.

Рішення господарського суду набирає законної сили в порядку ст. 241 ГПК України та може бути оскаржено в апеляційному порядку до Південно-західного апеляційного господарського суду шляхом подачі апеляційної скарги у строки, визначені ст. 256 ГПК України.

Рішення підписано 25.11.2026.

Суддя Нікітенко С.В.